

Do Kogo idziesz – Mira Kubasińska & Blackout

Posadziłam sto kwiatów tu
Bo wiedziałam, że przyjdiesz znów
Bo myślałam, że kolor ich
Zatrzyma Twój wzrok
Zasadziłam dwa krzewy bzu
Bo wiedziałam, że przyjdiesz znów
Bo myślałam, że zapach ich
Zatrzyma Twój mrok
Pobieliałam ściany i próg
Żebyś z dala ujrzeć go mógł
Żeby nawet przy świetle gwiazd
Odbijał ich blask
Ty przeszedłeś i nawet raz
Nie spojrzawsz na kwiat, na dom
Chociaż serce me biło tak
Jak na trwogę dzwon
Do kogo idziesz
Jak poprzez mgłę
Dla kogo niesiesz
Ramiona swe
Kto bardziej czeka
Na przyście Twe
Kto mocniej tęskni
W nocie i dnie
Moje kwiaty już przykrył śnieg
Moje bzy już pościnał mróz
Zamknął rzekę na zamków sto
Zatrzymał jej bieg
Lecz Ty nawet najgorszy czas
Przy gasnących płomykach gwiazd
Po pas w śniegu przez zimny wiatr
Co noc idziesz gdzieś
Do kogo idziesz
Jak poprzez mgłę
Dla kogo niesiesz
Ramiona swe

Kto bardziej czeka
Na przyjście Twe
Kto mocniej tęskni
W nocie i dnie
Do kogo idziesz
Jak poprzez mgłę
Dla kogo niesiesz
Ramiona swe
Kto bardziej czeka
Na przyjście Twe
Kto mocniej tęskni
W nocie i dnie
Nanananananana

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych